

imidlertid Fleertallet optaget en Bestemmelse om, at en saadan tjenstledig Præst, naar han bliver valgt af 20 Huusfædre eller Enker med Huusstand, ikke skulde kunne modtage dette Valg og overtage det Embede, hvortil de havde kaldet ham, uden Kongens Stabsfæstelse. Dette forandrer i mine Tanker Forholdet ikke saa ganske libet og stiller hele Sagen paa en anden Basis. Da alle Udvalgets Medlemmer ere enige om, at den Trang, der har vilst sig til større Frihed i Folketirken, bør imødekommes derved, at den i Lov af 4de April 1855 hjemlede Ret til at løse Sognebaandet gives et fyldeligere Indhold og en yderligere Udvikling, saa seer jeg ikke, hvorfor man vil blive staaende ved den oprindelige Bestemmelse om, at det kun er tjenstledige Præster, der maae vælges. Jeg har af forskjellige Grunde ikke ønsket fra Begyndelsen af at brage den kongelige Stabsfæstelse med ind i Sagen, thi der kunde s. Ex. tænkes Forhold, hvori dette kunde bringe Kongen i en ubehagelig Situation; men naar man har gjort det, saa seer jeg ikke, hvorfor man da ikke kan optage Mænd til Præstvalg, der ellers have fyldestgjort de Betingelser, under hvilke man kan blive Præst i Folketirken, blandt dem, der kunne blive udnævnte til Præster for saadanne Menigheder; jeg gjentager, det kan jeg ikke forslaae. Hvis man var af den Tanke, at det var en Glæde at faae disse Menigheder i Kirken, at der i Grunden ingen Trang var til en saadan Bestemmelse som den, oven søger at træffe, men at man ved uheldige Omstændigheder var kommen ind i Forhold, som man maatte see at komme ud af paa den ene eller anden Maade, og derfor halvt uvillig gik ind paa en saadan Bestemmelse, saa vilde jeg kunne forslaae, at man gjorde det saa vanskeligt som muligt at danne en saadan Frimenighed; men naar man anerkjender, at der virkelig er en Trang tilstede til, at Frimenigheder kunne danne sig, saa forstaaer jeg ikke, hvorfor man vil gjøre det vanskeligt. Jeg kan ikke nægte, at jeg har den fulde Overbeviisning, at, hvis denne Lov gaar igjennem, saa vil den give sin Skjærb til en friere Udvikling i Folketirken, hvilket jeg vil ansee for overordentlig heldigt. For mig staar det saaledes, at hvad vi fremfor Alt for Diebliffet trænge til i

Folketirken, er at faae saadanne Hindringer ryddede tilside, som staae i veien for et fyldeligere og rigere Menighedsliv. Det er det, som det fremfor Alt kommer an paa, og jeg troer, at denne Lov, hvis den gaar igjennem med de Endringer og i det Omfang, jeg ønsker, i alle Tilfælde vil bidrage til paa sine Steder at fremkalde et fyldeligere Menighedsliv i Kirken, og dette vil igjen paavirke de øvrige Menighedsforhold i Landet, hvad der efter min Mening vil være overordentlig gavnligt. Jeg kan som sagt ikke indsee, hvad der, naar man har forbeholdt den kongelige Stabsfæstelse, skulde være i veien for at optage den Bestemmelse, jeg har foreslaaet, nemlig, at saafremt Udvalgets Fleertals Forslag under Nr. 3 vedtages, indflydes efter Ordene i § 1, 8de Linie: „en tjenstledig Præst“: „eller en theologisk Candidat, som efter vedkommende Huusfædres eller Enkers Begjæring af Bistoppen er bleven ordineret“. Jeg haaber, at det erede Thing vil gaae ind paa dette Forslag.

Naar jeg har optaget et Forslag, som et andet Medlem har stillet, og som han havde taget tilbage, saa staaer det i nær Forbindelse med, at jeg selv har taget det af mig stillede Underendningsforslag tilbage. Jeg stillede dette Underendningsforslag, ja, jeg kan gjerne sige, i en temmelig stor Fart, fordi der var nogle Medlemmer, som havde gjort mig opmærksom paa, at de havde Betænkelighed ved at stemme for mit Endningsforslag under Nr. 2, ikke fordi de i sig selv misbilligede, at Lovforslaget fik denne Udvidelse, tværtimod, de billigede det, men fordi Ordene, saaledes som de fandtes i Forslaget, efter deres Opfattelse vilde afstedkomme en Forandring i den Maade, hvorpaa Præster ellers bestikkes. Nu vil jeg sige, at jeg troer, at mit Forslag i alle Maader er bedre, hvad Fremgangsmaaden ved Bestikelsen angaaer, end det, der her gjælder for Tiden, men jeg vilde alligevel gjerne soie dem i den Henseende, hvis jeg kunde det, og jeg gik derfor ind paa at stille det Endningsforslag, jeg har taget tilbage. Jeg har taget Forslaget tilbage, fordi jeg ved et nærmere Eftersyn har seet, at det ikke vilde kunne passe ind i Lovtexten, hvortil jeg troer, at det Samme vil kunne naaes ved det under Nr. 3 af et andet